

Iskolánkról

Nagyvázsony Veszprém megyében, a Tapolcai út mellett fekszik, a róla elnevezett medence közepén, 268m tengerszint feletti magasságban. A Bakony hegység délnyugati részét itt a Balaton-felvidéktől egy hatalmas hegyszerkezeti törés választja el. A zegzugos törésvonalat a Nagyvázsonynál Sédnek nevezett kisebb folyó öntözi. Északról a 600m magasra felnyúló Kab-hegy határolja. A mai Nagyvázsony helyén már a kő - és bronzkori ember is tanyázott. A rómaiak idejében az itt elvezető hadi út mentén település volt, amit számos lelet és feliratos kő is bizonyít. A község nevét első birtokosáról, a Vason (Vázsony) nemzetségtől kapta, amelynek első ismert tagja Ákos, aki 1216-tól a királyné (II. Endre felesége) udvarbírója. 1217-ig Vasont Salamon bán bírta, majd végrendeletileg Calus (Kopasz) András vitéznek hagyta (aki helyette hadakozott a Szentföldön II. Endre seregében). A XIV. század végén Vázsonyt a Vezenseny család kezén találjuk. A Vezensenyiek utolsó férfi sarját, Lászlót, Mátyás király 1462-ben Rómába és Ferrarába küldi követül. Halála után a koronára visszaszállott Vason vagy Vasonkő várát Mátyás Kinizsi Pálnak adta. Fejlődése oly gyors volt, hogy 1478-ban már a magyarországi mezővárosok között szerepel. 1495-ben említik először a községet Naghwason néven. A török kiűzése után Zichy István győri vicegenerális és királyi asztalmester kapja Nagyvázsonyt is királyi adományul. A helység akkor már igen szomorú állapotban volt: a vár és a pálos kolostor a török háborúk alatt lakatlanná vált. A XVIII. század elején Zichy Imre német telepeseket hozatott az elnéptelenedett vidékre. A XIX. század elején a máshová húzódó magyarság helyébe újabb német telepések jöttek. Ekkor bővült a község mai terjedelmére. 1851-ben a Todesco család vásárolta meg az uradalmat, majd 1913-ban ismét visszakerült a Zichy család tulajdonába, akik a II. világháború befejezéséig birtokolták.

Az iskola történetének legrégebb adatai a református felekezeti iskola fennmaradt anyakönyvéből olvashatók ki. Első bejegyzései az 1859/60-as tanévről szólnak. Az oktatás ettől az időtől tekinthető folyamatosnak Nagyvázsonyban.

Az iskolák államosítása előtt nemcsak református, hanem katolikus, evangélikus és izraelita felekezeti iskolák is működtek Nagyvázsonyban. A katolikus iskola anyakönyve 1887/88-as tanévtől, az evangélikus iskola anyakönyve 1891/92-es tanévtől, az izraelita iskola anyakönyve pedig 1878/79-es tanévtől kezdődik.

1907-ben, gróf Apponyi Albert vallás és közoktatási miniszter ideje alatt Nagyvázsonyban is épült elemi állami népiskola. Az oktatás nehezen indult be a megfelelő feltételek hiánya miatt. A környező falvak felekezeti iskolái: a vöröstói római katolikus, a mencshelyi evangélikus, a magyarbarnagi református és a németbarnagi római katolikus iskola 1947-ig működhetnek, majd az egyházi iskolák államosításának áldozataivá válva, állami általános tagiskolákként működnek tovább 1977-ig. Ezután beolvadtak a nagyvázsonyi körzeti állami iskolába, így a tankötelesek Nagyvázsonyba jártak iskolába.

A megduzzadt gyereklétszámot csak szükségstantermek igénybevételével lehetett elhelyezni. 1975-ben egy új iskolaépület kerül átadásra. Ezt követően teljes felújítást kapott a régi iskola is. 2007-ig két épületben a Kinizsi u.53.sz. (1-3. évfolyamok) és az Iskola u. 1-ben (4-8. évfolyamok) folyt az oktatás. A gyereklétszám nagyfokú csökkenésével ma már egy kétszintes épületben – 18 tanteremben és egy tornateremben – korszerű feltételek mellett folyik az oktatás.

Iskolánk 1990-től német nemzetiségi iskolaként működik. Olyan faluban élünk és oktatunk-nevelünk, mely saját maga, de még inkább társközségei (Barnag, Pula, Vöröstó) gazdag német nemzetiségi hagyományokkal rendelkezik. A második világháborút megelőző időszakban, ezekben a falvakban még jelentős német ajkú lakosság élt, akik a 18. századtól, betelepítésüktől fogva őrizték és ápolták kultúrájukat, a mindennapjaikat megszínező hagyományait és sajátos nyelvjárásukat. Az 1945 utáni gazdasági átalakulás a nemzetiségi családokban, közösségekben nagymértékű „nyelvvesztés”-hez vezetett, a tájnyelv ismerete visszaszorult, elhalványultak hagyományaik, feledésbe merült őseik nyelve és származása. Mindezek tudatában felelősséggel vállaljuk fel iskolánkban a német nemzetiségi nyelvoktatást és nevelést, kisebbségi önkormányzataink lelkes, önzetlen anyagi és erkölcsi segítségét élvezve.

A német nyelv oktatása már az 1957-58-as tanévben nemzetiségi nyelvként, heti 3 tanóraban került bevezetésre. 1990-től heti 5 órában oktatjuk a nyelvet, 2013-tól nemzetiségi népmismeretet is oktatunk német nyelven heti egy órában. Iskolánk minden tanulója részesül a nemzetiségi nyelvoktatásban. Évente szervezünk nemzetiségi napot, megünnepeljük Szent Márton napját, iskolai programjainkon jelen van a német nyelvű előadás, német színjátszó szakkör működik, gyerekeink részt vesznek a nemzetiségi és német nyelvi versenyeken, minden tanév végén megszervezzük a 8-ik osztály számára helyi német nyelvvizsgát, testvértelepülésünkben kétfévente szervezünk nyelvi táborot és fogadjuk Falkenberg fiataljait itthon, évente egynapos nyelvi kirándulást szervezünk Ausztriába.

1991-ben alapfokú zeneoktatással bővült pedagógiai tevékenységünk. 2013-ig önálló zeneiskolával rendelkezünk. 2013-ban a zeneiskolát a Veszprémi Zeneművészeti szakközépiskola és alapfokú művészeti iskolához csatolták.

2010-ben felvettük történelmi hírességünk, Kinizsi Pál nevét.

2010-ben az iskola épülete különböző pályázatoknak köszönhetően kívül-belül megújult, az épület akadály mentesítve lett, lifttel bővült. 2012-től fenntartónk és működtetőnk a Klébelsberg Intézményfenntartó Központ.